

Gedicht voor Leiden

Tussen de kerken van Leiden,
reuzen zonder torens,
slingert en broemt de hoofdstraat
als een bijna dichtgeslibde ader,
krioelt en ademt het volk
warmte in straatjes en steegjes.

Tussen de kerken van Leiden
wacht een oude gracht
met troebel, ranzig water
bootjes schommelen onritmisch,
een markt bedekt de kaden
als een stille achtbaan.

Tussen de kerken van Leiden
hangen de eeuwen
krijzen de meeuwen, dag in dag uit,
beschijnt de zon de straten
als een voetlicht
voor een eeuwigdurend theater.

Tussen de kerken van Leiden
klinken stemmen van weleer
hangt de geur van kaas en vis,
van uien, van Sunlight-zeep,
van mijn jonge moeder, als
de mooiste vrouw van Leiden.

Leiden, 6 januari 2011